RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 403 van 3 april 2007
in de zaak A. 181.871

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. LAUWERS,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Waversesteenweg 214

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Pakistaanse nationaliteit, op 5 maart 2007 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 17 januari 2007 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij het beroep wordt verworpen, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht per aangetekend schrijven verzonden op 31 januari 2007;

Gelet op de ontvangst van het administratief dossier op 30 maart 2007;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

In een eerste middel, dat bestaat uit twee onderdelen, roept de verzoekende partij de schending in van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, 2 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 en van “het principe van toegang tot een onbevoor-oordeeld en objectief rechter”. In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van “artikel 10, 1, d) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa

(sic) van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft".

Artikel 52 van de Vreemdelingenwet is te dezen niet van toepassing. Artikel 1 A van de Conventie van Genève heeft geen rechtstreekse werking. Het feit dat de rechter de stelling van de verzoekende partij verwerpt houdt niet in dat die rechter bevooroordeeld en niet-objectief zou zijn geweest. De mogelijke toepassing van de richtlijn van de "Raad van Europa", waarvan de verzoekende partij gewag maakt, werd niet ingeroepen voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Het middel is dus nieuw en niet ontvankelijk.

Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dus dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken, op drie april tweeduizend en zeven, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. SCHEVENEELS. **E. BREWAEYS.**